

La història de la premsa a Banyoles, en una monografia

Jordi Galofré analitza les 84 publicacions que van editar-se a la ciutat de l'estany entre el 1886 i el 1984

La festa de presentació d' "El Bagant", l'abril de 1981.
Foto: ARXIU MUNICIPAL DE BANYOLES.

L'historiador Jordi Galofré ha recopilat i analitzat les publicacions periòdiques que s'han editat a Banyoles al llarg de quasi un segle (del 1886 al 1984). El resultat d'aquest treball exhaustiu és La premsa a Banyoles, un volum de lectura obligada per a qui vulgui endinsar-se en el tema i que acaba d'aparèixer dins la col·lecció Quaderns de Banyoles, editada per l'Ajuntament i la Diputació. Al lector segurament el sorprendrà que l'estudi s'acabi el 1984. L'acotació es deu al fet que aquell va ser l'any del tancament d'un dels periòdics més representatius, El Bagant, i, simbòlicament, de l'inici d'un nou període, caracteritzat per l'esclat del nombre de publicacions de tota mena, segons assenyala l'autor. També, per

l'aparició de revistes d'altres municipis del Pla de l'Estany, un fet fins llavors inèdit.

Els pioners

La premsa a Banyoles tracta de 84 capçaleres. La pionera va ser El Bañolense (subtitulat Semanario defensor de los intereses morales y materiales de la población), que va dirigir el considerat primer periodista del municipi, Pau Rodríguez Caixàs. Com la gran majoria de periòdics banyolins de l'època, aquell setmanari va tenir un vida efímera i estava escrit preferentment en castellà. Les primeres tres dècades del segle XX van ser molt prolífiques en capçaleres: n'hi va haver trenta, normalment molt marcades des del punt de vista ideològic (la majoria eren de tendència conservadora i catòlica). La dictadura de Primo de Rivera propiciaria el tancament de la majoria. Galofré fa notar que no és fins al 1913 que s'enriqueixen els articles informatius amb fotografies. Fins aleshores, n'hi havia només de tant en tant als anuncis. La revista pionera va ser Juventud, que va publicar dues fotos de sòcies honoràries del Foment de Cultura i Sport en els dos primers números, el desembre del 1912 i el gener del 1913. "Possiblement els costos van ser excessius, perquè en la resta d'exemplars del periòdic no tornen a aparèixer fotografies", afirma l'historiador. Durant la República el nombre de periòdics augmenta fins a onze, tots amb un marcat accent polític que queda palès en noms com El Socialista i El Lluitador.

'Horizontes'

"Tota la vitalitat periodística que hem vist florir en els anys anteriors es va acabar dràsticament amb la instauració de la dictadura franquista", explica Galofré. Durant molts anys, l'única publicació banyolina va ser Hoja Parroquial. El 1946, però, surt el primer número d'Horizontes, una iniciativa de joves d'Acció Catòlica (entre els quals hi havia el futur cronista de la ciutat, Anton Maria Rigau) que tindria una llarga vida. El darrer número amb aquesta capçalera, el 500, va sortir el 1977, i en el següent ho va fer amb el nom de Revista de Banyoles, una capçalera que se segueix editant.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 24-01-2016 Pàgina 19

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/935018-la-historia-de-la-premsa-a-banyoles-en-una-monografia.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui